

Sygn. akt IV U 887/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. w S.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 października 2016 r. (Nr (...))

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. S. prawo do emerytury od dnia (...)

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. S. 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 887/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8 poz. 43 ze zm.), odmówił J. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. S., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca pracował w Zakładzie Produkcji (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. w okresie od 10 listopada 1978r. do 31 sierpnia 2011r., gdzie zgodnie z umową o pracę został zatrudniony najpierw jako ślusarz, następnie spawacz – ślusarz, a po 1999r. jako operator pras – ślusarz – spawacz. Podkreślono, iż przez cały okres zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki zgrzewacza, a jego praca polegała na zgrzewaniu drobnych, metalowych detali do produktu finalnego, jakim były wahacze, przeguby,

sporniki, wzmocnienia, poprzeczki do zawieszenia itp. Wskazano, że praca wnioskodawcy w w/w okresie była pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. ujętą w wykazie A dziale XIV poz. 12 jako prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym (odwołanie k. 1-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 6-7 a.s.).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. S. w dniu (...) ukończył 60 lat. Uprzednio w dniu 16 września 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe uzupełnione pracą w gospodarstwie rolnym w łącznym wymiarze 25 lat, w tym 22 lata, 10 miesięcy i 18 dni okresów składkowych, 7 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych oraz uzupełniająco 2 lata, 4 miesiące i 17 dni okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w S. w okresie od 10.11.1978r. do 31.12.1998r. na podstawie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 2.09.2013r., ponieważ występują rozbieżności pomiędzy świadectwem pracy, a świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach. Pracodawca wystawiając świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach podał stanowisko „zgrzewacz”, natomiast ze świadectwa pracy z dnia 24.04.2012r. wynika, iż w okresie zatrudnienia wykonywał pracę na następujących stanowiskach: ślusarz, spawacz-ślusarz, operator pras-ślusarz-spawacz. Zaskarżoną decyzją z dnia 11 października 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 11.10.2016r., k. 34 akt emerytalnych).

Ubezpieczony J. S. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w S. w okresie od 10 listopada 1978r. do 31 sierpnia 2011r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie z angażami i świadectwem pracy z dnia 24.04.2012r. powierzono mu stanowisko ślusarza, spawacza-ślusarza, operatora pras – ślusarza – spawacza. Faktycznie w w/w zakładzie pracy przed 1999r. wykonywał pracę zgrzewacza i zajmował się zgrzewaniem podzespołów samochodowych takich jak wahacze i poprzeczki za pomocą zgrzewarek elektrycznych. Innych prac wówczas nie wykonywał, w tym pracy ślusarza. W trakcie zatrudnienia korzystał z urlopu bezpłatnego w następujących okresach: 17-20.11.1981r.; 24-30.11.1981r.; 22-31.12.1981r.; 20-23.01.1982r.; 8-15.02.1982r.; 11-15.07.1988r.; 9-17.04.1990r.; 8.05.1990r.; 17.05.1990r.; 31.08.1990r.; 12.09.1990r.; 17.10.1990r.; 4.12.1990r.; 11.12.1990r.; 5.01.1991r.; 16.01.1991r.; 19.01.1991r.; 30.01.1991r.; 1.02.1991r.; 11.06.1991r. Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w S. wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w którym wskazał, że J. S. od dnia 10 listopada 1978r. do 31 grudnia 1998r., z wyłączeniem ujętych w nim jedno lub kilkudniowych okresów, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku zgrzewacza przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym wymienione w wykazie A, dziale XIV poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W punkcie 4 ppkt 8 świadectwa pracy z dnia 24.04.2012r. także wskazano, że wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w okresie od 10 listopada 1978r. do 31 grudnia 1998r. z wyłączeniem wyszczególnionych w nim okresów, w tym okresów urlopów bezpłatnych.

J. S. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego, w tym świadectwo pracy z dnia 24.04.2012r. (k. 18-18v akt emerytalnych) oraz świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 2.09.2013r. (k. 19-20 akt emerytalnych), oraz aktach osobowych ubezpieczonego, a także na podstawie zeznań świadków R. K., Z. J. i A. K. oraz zeznań ubezpieczonego J. S., które są spójne i w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. S. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 poz. 887 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 27 września 2016r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych okresem pracy w gospodarstwie rolnym, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił, że ubezpieczony w okresie od 10 listopada 1978r. do 31 sierpnia 2011r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w S., gdzie przed 1999r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace zgrzewacza i zajmował się zgrzewaniem podzespołów samochodowych za pomocą zgrzewarek elektrycznych. Potwierdziły to zeznania świadków i wnioskodawcy, które są wiarygodne, spójne i korespondują ze świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wystawionym przez syndyka masy upadłości spółki. Ubezpieczony innych prac wówczas nie wykonywał, w tym również nie świadczył pracy jako ślusarz. Co prawda ze świadectwa pracy z dnia 24.04.2012r. i angaży zgromadzonych w dokumentach osobowych ubezpieczonego wynika, że powierzono mu stanowisko ślusarza, spawacza – ślusarza czy też operatora pras – ślusarza – spawacza, jednak przy zaliczaniu pracy do okresów pracy w szczególnych warunkach istotne znaczenie mają faktycznie świadczone przez ubezpieczonego czynności pracownicze, nie zaś nazwa zajmowanego stanowiska. Wskazany okres zatrudnienia ubezpieczonego od 10 listopada 1978r. do 31 grudnia 1998r., z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych, podlegał zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach, a praca wówczas przez niego wykonywana odpowiada rodzajowo pracom określonym w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w którym w wykazie A Dziale XIV poz. 12 ujęto prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym. Tym samym ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd miał przy tym na uwadze, że okresy wykonywania pracy po dniu 31 grudnia 1998r. nie są brane pod uwagę przy ustalaniu prawa do

świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 w/w ustawy, ponieważ staż pracy uprawniający do w/w świadczenia liczony jest na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. 1 stycznia 1999r.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił zatem uznać, że J. S. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia (...), tj. od dnia osiągnięcia wymaganego przepisami wieku emerytalnego 60 lat.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono zgodnie z wynikiem sprawy na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800) w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia postępowania w danej instancji.